

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับวิธีการสอนปกติ

The comparison of Thai literature achievement in The Long Story
of Maha Vassantana Chanting of Mathayomsuksa 5 Students in
Collaborative Technique with Jigsaw 2 with normal teaching method

นายศศิวงศ์ พูลพิพัฒน์¹

บทคัดย่อ

รายงานการศึกษาอิสระเรื่อง การเปรียบเทียบการผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับวิธีการสอนปกติ
เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของ
โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2560 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 5 ด้วยระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับวิธีการสอนปกติ 2. เพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการ
สอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 และ 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี ก่อน
เรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า กับวิธีการ
สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ 0.5

2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังรับการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มี
ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ 0.5

---

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัย
รามคำแหง

**บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ร่าย
ยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับวิธีการสอนปกติ

3. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 หลังรับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ 0.5

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดี , วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2

Abstract

Independent Study Report Comparative Study of Literary Achievement A Comparative Study of Mathayomsuksa Five Students in Teaching Technique. With normal teaching methods

A study of Thai language learning achievement. Of students in the fifth grade of the Demonstration School "Phibun Bumpen" Burapha University Studying in the second semester of academic year 2560 The purpose is as follows.

1. Objective: To compare the reading skills of mathayom suksa five students with the jigsaw technique. With the normal teaching method. 2. To compare the achievement of literary learning. Pre-study and After-School Activities of Mathayomsuksa Five Students Using Collaborative Techniques in Jigsaw Technique 23. To compare the achievement of literary studies. Before and after school The results of this study are as follows.

1. Achievement in literary studies. The long-awaited Maha Vassantana passage of Mathayomsuksa 5 students using the jigsaw puzzle technique 2 had a higher achievement. With normal teaching methods Significantly 0.5

2. Achievement in Literary Studies A long time ago, the Maha Vassantana Kadmata of Mathayomsuksa 5 students after teaching using Jigsaw 2 The results are higher than before. Significantly 0.5

3. Achievement in literary studies. A long time ago, Maha Vassantana, a parody of Mathayomsuksa 5 students after regular instruction. The results are higher than before. Significantly 0.5

Keyword : Thai literature achievement in Collaborative Technique with Jigsaw 2

บทนำ

การสอนวรรณคดีระดับมัธยมศึกษาในภาวะที่เป็นอยู่ยังไม่หลุดพ้นจากการให้ นักเรียน “ท่องจำ เพื่อนำไปสอบ” นอกจากนี้กระบวนการในการสอนวรรณคดีก็ยังคงเน้น รายละเอียดของประวัติผู้แต่ง และ เนื้อเรื่อง นักเรียนจะต้องจดจำชื่อของผู้แต่ง ผลงาน ตลอดจนความหมายของคำศัพท์และ ถ้อยคำสำนวน ลำดับความเป็นมาของเนื้อเรื่อง ตลอดจนรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ เช่น ปีพ.ศ. ที่ผู้ แต่งแต่งวรรณคดีเรื่องนั้น ปีพ.ศ.ที่เกิด เหตุการณ์หากจะมีการวิเคราะห์ตีความ และประเมินค่า วรรณคดีก็มักเป็นไปในลักษณะ “คำตอบสำเร็จรูป” ที่ครูเป็นผู้กำหนดมากกว่าที่จะให้นักเรียนใช้ ความคิดและหาคำตอบ ด้วยตัวเอง วิธีการเช่นนี้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนวรรณคดี ผิดพลาดไปการอ่านวรรณคดีกลายเป็นเรื่องไม่ทำทนาย ไร้รสชาติและไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยาก เห็น หรือเสนอมุมมองที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากคำตอบที่ครูกำหนด

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2540 : 197) ได้สะท้อนปัญหาและอุปสรรคของการเรียนรู้วรรณคดี ไว้ ว่า “อุปสรรคสำคัญก็คือเรื่องของภาษา ทั้งที่เป็นศัพท์เฉพาะ ภาษาพื้นสมัย ภาษาถิ่น ภาษาต่างประเทศ และภาษาวรรณคดี” ซึ่งปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว เป็นสาเหตุที่เกิดจาก ผู้อ่าน วรรณคดีหรือตัวนักเรียนเอง

จากสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วรรณคดีซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถจัดการเรียนรู้ได้ อย่าง น่าสนใจ การที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวรรณคดี ไม่สามารถเรียนรู้วรรณคดีได้อย่าง เข้าใจ ลึกซึ้ง และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้นั้น อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดย เป็นผู้ ถ่ายทอดข้อมูล เพื่อให้ นักเรียนจำมากกว่าให้นักเรียนคิดเป็นได้ด้วยตนเอง ตลอดจนในการ วิชาทฤษฎีวรรณคดี ครูผู้สอนก็มักจะยึดตำรา หรือแนวทางที่มีผู้วิเคราะห์วิจารณ์ไว้แต่เดิม ซึ่ง เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่มีโอกาสพัฒนาความคิดเท่าที่ควร ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน เรียนรู้วรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น ครูผู้สอนจึงควรนำเทคนิคหรือวิธีการคิดมาช่วยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิด และฝึกแสดงทรรศนะในเนื้อหาวรรณคดีด้วยตนเองอย่างหลากหลาย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ และวิธีสอน แบบปกติมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คิดวิเคราะห์อย่างมี เหตุผล มีการระดมสมอง การทำงานกลุ่มซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางด้านคิดวิเคราะห์ การ ถ่ายทอดความรู้ มีความรู้ความเข้าใจ ชาบซึ้งในวรรณคดีที่แต่งดี จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับที่ สูงขึ้น และเป็นแนวทางในการเรียนในรายวิชาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กับวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา 10ห้อง จำนวน 320 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2560 มี 2 ชั้นตอน
ชั้นตอนที่ 1 นำกลุ่มประชากรมาทำการทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยใกล้เคียงกันจำนวน 2 ห้องเรียนทดลองจาก 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน จำนวนทั้งหมด 60 คน
ชั้นตอนที่ 2 นำผลการทดสอบปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 มีผลการทดสอบใกล้เคียงกันจากกับห้อง 4 จากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากซึ่งได้ผลคือ ได้ห้อง 3 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2 และห้อง 4 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
3. ตัวแปร (variable) ที่ศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรต้น (independent variable) ประกอบด้วยวิธีการสอน 2 วิธีคือ
    - 3.1.1 วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2
    - 3.1.2 วิธีการสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า กับวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ 0.5
2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังรับการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ 0.5
3. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 หลังรับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ 0.

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เข้าใจความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระหว่างวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับวิธีการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีที่สูงขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีคุณภาพสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

1. ความหมายการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ (Co-operative Learning)

อารี สันหวี (2543 : 33) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ หมายถึงเป็นวิธีการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นด้านจิตใจคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อนๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถ ของผู้อื่นที่แตกต่างจากตนตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนๆ

สลาวิน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2544 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1977 : 3) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถ

แตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน การทดสอบของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่มตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคลโดยการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำแต่เวลาเรียนต้องเรียนร่วมกัน รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้ บรรลุตามจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกัน

สรุปได้ว่า จากการศึกษาความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการร่วมมือกันแก้ปัญหาต่างๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานกลุ่มการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายโดยสมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2

จากการศึกษาความหมาย และวัตถุประสงค์การจัดการเรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 สามารถสรุปหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ดังนี้

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ 2

1. ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิกซอว์ 2

การจัดการกิจกรรมการเรียนการเรียนรู้แบบจิกซอว์ 2 เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อรอนสัน (นาตยา ปีลันธานนท์. 2537 : 209 - 210 ; อ้างอิงจาก Aronson. 1978 : abstract) ได้กล่าวถึงความหมายการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ 2 ไว้ว่า เป็นแนวทางการเรียนโดยเอาแนวคิดการต่อภาพจิกซอว์ มาใช้ โดยผู้สอนแบ่งนักเรียนในห้องออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 - 6 คน แต่ละกลุ่มให้มีสมาชิกเท่ากันทุกกลุ่ม และสมาชิกกลุ่มมีความสามารถละกัน ผู้สอนจะกำหนดงานแยกเป็นส่วน ๆ เท่ากับจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ของแต่ละกลุ่ม ให้สมาชิกแต่ละคนทำงาน ของตนเอง

ไสว พิกขาว (2542 : 135) กล่าวถึงการสอนโดยแบบจิกซอว์ 2 ไว้ว่า เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ผู้เสนอวิธีนี้เป็นคนแรกคือ Elliot Aronson และคณะ ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอน แต่วิธีหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้น ๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ในตอน ที่ศึกษาหัวข้อย่อนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาในหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ 2 สรุปได้ว่าเป็นการจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มละ 3 - 5 คน เรียนรู้ร่วมกัน โดยครู

แบ่งบทเรียนออกเป็นเรื่องย่อย ๆ เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม สมาชิกแต่ละกลุ่มแบ่งหัวข้อในการศึกษาคนละหัวข้อ แล้วให้สมาชิกที่ศึกษาหัวข้อเดียวกันของทุกกลุ่มไปศึกษาและอภิปรายร่วมกันจนเกิดความเข้าใจดีแล้ว จึงกลับไปรายงานผลให้สมาชิกในกลุ่มฟังที่ละหัวข้อจนครบถ้วนเมื่อจบบทเรียนครูจะทำการทดสอบความรู้ และให้รางวัลเป็นการเสริมแรง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ของนักวิจัยหลายๆ ท่าน ยกตัวอย่างเช่น

ปนัดดา ใจสุทร (2558 : 41-45) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ. เรื่อง ระบบประชาธิปไตย ในรายวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 59 คน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีทักษะการทำงานร่วมกันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปริญญา ปันสุวรรณ (2553 : 57-58) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกฤษณาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ของวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าแบบปกติ. อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

วัชรา เวชบรรพต (2550 : 75-83) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความนิทานพื้นบ้านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์(jigsaw) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าตุมประชาเสริมวิทย์ อำเภอท่าตุม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 40 คน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.58/83.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ คิดเป็นร้อยละ 77 โดยสรุปว่า แผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์หลักสูตร สารการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีกิจกรรมเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน มีสื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ยังทำให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าทางด้านการเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วย

วิจัยต่างประเทศ

วิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ของ นักวิจัยในต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น

แมตติงลี่ และแวนส์ลิกส์ (Mattingly and Vansickle 1991 : 118, อ้างถึงใน ศรีสมวงษ์สุข คันธรักษ์ 2548 : 74-75) ทำวิจัยเรื่อง การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw 2) และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสังคมศึกษา โดยศึกษาวิจัยกับนักเรียนระดับ 9 จำนวน 2 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฮอลิเดย์ (Holliday 1995, อ้างถึงใน กัลยาณี พลศักดิ์ 2543 : 57) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw 2) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ในการเรียนสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ไม่ส่งผลกระทบต่อเพศแต่ส่งผลกระทบต่อเรื่องอารมณ์และความรู้สึก

จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 เป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้เป็นอย่างดีนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นและสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมให้กับนักเรียน โดยที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ศึกษาหาความรู้ตามความเหมาะสม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตัวเอง และกลุ่มความสำเร็จของกลุ่มจะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสประสบความสำเร็จ ในการเรียนซึ่งสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นวิจัยเชิงทดลองประเภท Quasi Experimental Design แบบ Randomize control group pretest posttest design ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 320 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2560 มี 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 นำกลุ่มประชากรมาทำการทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยใกล้เคียงกันจำนวน 2 ห้องเรียนทดลองจาก 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน จำนวนทั้งหมด 60 คน

ขั้นตอนที่ 2 นำผลการทดสอบปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 มีผลการทดสอบใกล้เคียงกันจากกับห้อง 4 จากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากซึ่งได้ผลคือ ได้ห้อง 3 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 และห้อง 4 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง มีวิธีการหาคุณภาพ คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง วิธีการหาคุณภาพ คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก แบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดละ 30 ข้อ วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีการหาคุณภาพ คือ 1) เสนอแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านวิเคราะห์ บทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2. นำแบบทดสอบวัดวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่เป็นประชากร

3. นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด หรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน นำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ Evana

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีแบบแผนการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ติดต่อขอรับหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อใช้สำหรับขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับสถานศึกษาและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
4. ติดต่อผู้บริหารโรงเรียน เพื่อยื่นหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 และห้อง 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน
5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลา รวม 20 ชั่วโมง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2 และวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มที่เรียนเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2 และกลุ่มที่เรียนเรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .00

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .00

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ และวิธีการสอนแบบปกติ แก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมและนำวิธีการสอนนั้นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ และวิธีการสอนที่ผู้วิจัยเลือกคือ วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 คือ เป็นวิธีที่สามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี โดยฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น และรู้จักการแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ข้อดีของวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ได้มีนักศึกษานิพนธ์ดา ใจสุทร 2558 : 41-45) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ. เรื่อง ระบบประชาธิปไตยในรายวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งสอดคล้องกับวัยผู้เรียนและนักเรียนมีความสนใจกับการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการของการสอน จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และ เกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย จึงจะสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเอง และเก็บเป็นข้อมูลไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน สามารถนำมาใช้ได้เมื่อมีสถานการณ์ใดๆ มาเผชิญหน้าไหว พักขาว (2542 : 135) กล่าวว่า องค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ 1. การเตรียมสื่อการเรียนรู้การสอน (Preparation of Materials) 2. การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams and Expert Groups) 3. การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports and Quizzes) เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้รายงานผลงานกับกลุ่มของตนเอง

แล้ว ควรมีการอภิปรายร่วมกันทั้งห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง หรือมีการถามคำถาม และตอบคำถามในหัวข้อเรื่องที่เชี่ยวชาญแต่ละคน ได้ศึกษา หลังจากนั้นครูก็ทำการทดสอบ ด้วยหลักการดังกล่าวจึงทำให้ การเรียนวรรณคดีโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ตั้งใจเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ผนวกกับความรู้ และวิธีการสอนของครูผู้สอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ (ปริญญา ปันสุวรรณ 2553) การวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ ผลการวิจัยล้วนแสดงว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

3. การเปรียบเทียบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนสอนสำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุมนักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติมากขึ้น ถึงแม้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นแค่สามขั้น ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป แต่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษา และครูได้ให้คำแนะนำในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งนักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และสื่อการเรียนรู้มีความเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อสังเกตจากประสบการณ์ตรงที่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ครูต้องทำความเข้าใจและอธิบายหลักการทำงานกลุ่มให้นักเรียนเข้าใจและอธิบายหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ให้นักเรียนตระหนักถึงความมีศักยภาพของตนเองและพยายามพัฒนาตนเองไปให้เต็มความสามารถและมีการเสริมแรงนักเรียนตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เช่น CIRC STAD

2. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่นเช่น ทักษะการอ่านหลักภาษาและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.

_____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2546.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. ากลายสื่อไทยสู่อักษรไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ชัตสุณี สีนุสังข์. วรรณคดีศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ชูศรี สนิทประชากร. ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพมหานคร : จันทรเกษม, 2549
บุษบา โชคช่วยชู. “การเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้ในปัจจุบัน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530.

ประภาศรี สีอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

พวงเล็ก อุดระ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

รินฤทัย สัจพันธ์. ความรู้ทั่วไปทางภาษาและวรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

วัชรา เวชบรรพต. “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความนิทานพื้นบ้าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.

สายทิพย์ นุกุลกิจ. วรรณคดีเกี่ยวกับชนบประเพณี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545.

สุธิวังค์ พงศ์ไพบูลย์. วรรณคดีวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2525.

ภาษาต่างประเทศ

Johnson, D.W., and Johnson. Cooperative and Competition : Theory and Research. Enida, Minn : Interaction Book Company, 1991